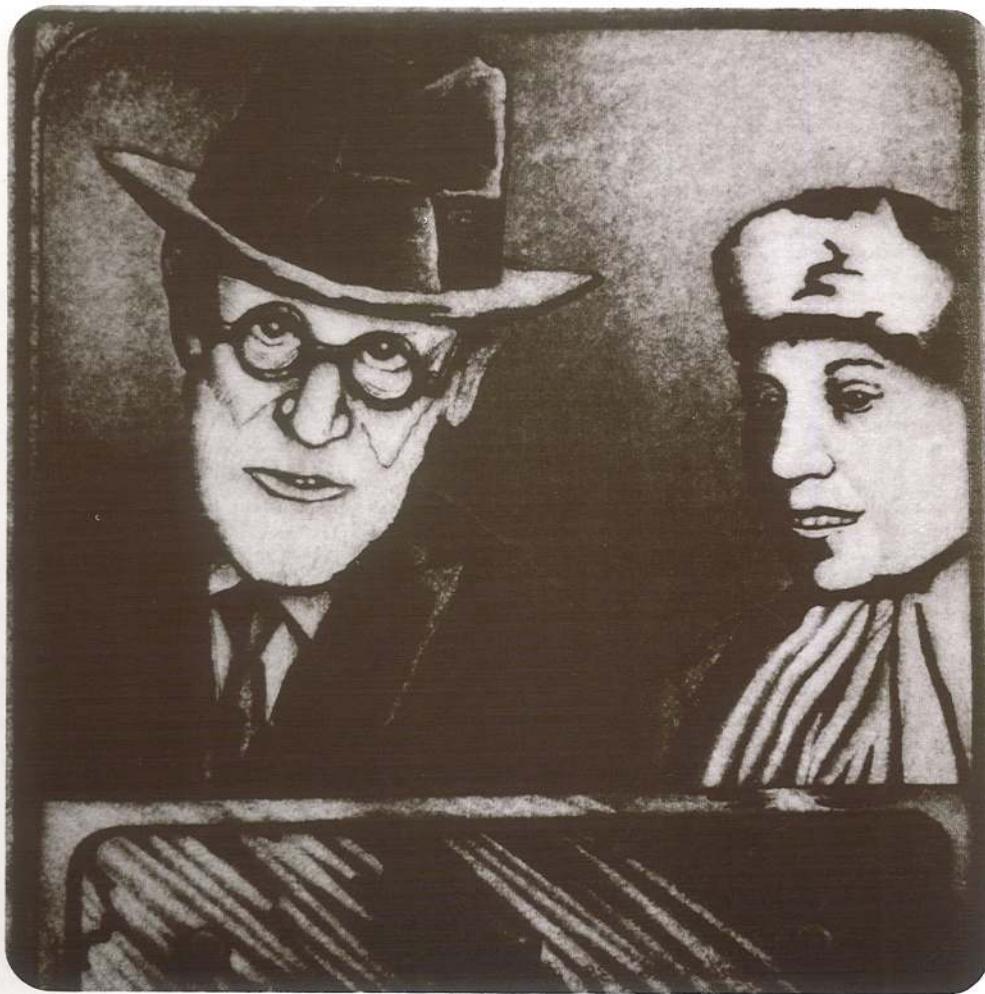
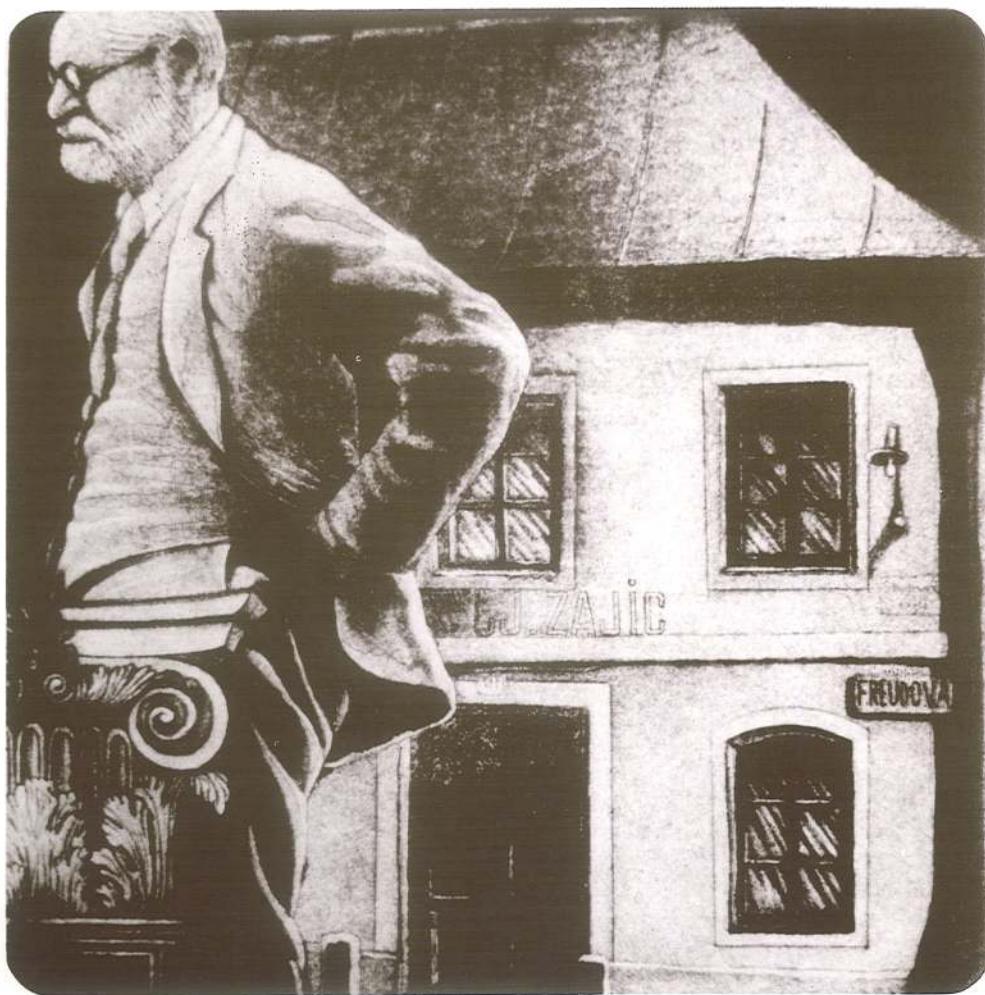
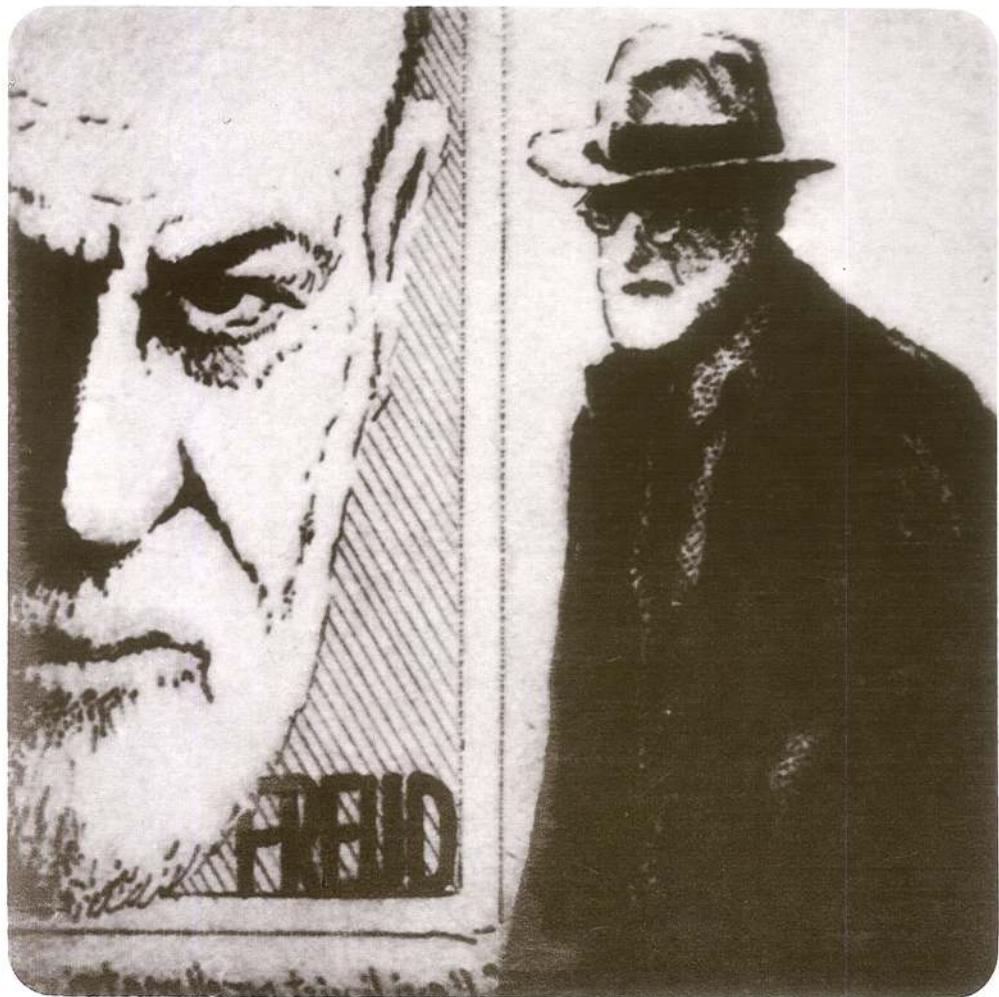

SIGMUND FREUD
ANTONI MIRÓ

SIGMUND FREUD 1856-1939
NOU AIGUAFORTS D'ANTONI MIRÓ 1983

"Allò que tan poderosament ens impressiona no pot ser, al meu entendre, més que la intenció de l'artista, en quant ell mateix ha aconseguit expressar-la en l'obra i fer-nos-la aprehensible. Sé ben bé que no pot tractar-se tan sols d'una aprehensió merament intel·lectual; ha d'esser també suscitada novament en nosaltres, aquella constel.lació psíquica que va engendrar en l'artista l'energia impulsora de la creació".

SIGMUND FREUD (*)

La capacitat comunicativa del rostre humà és, certament, sorprendent. Hom diria, àdhuc, que fins en la més hieràtica inexpressivitat apel·la, d'alguna manera al diàleg de la mirada i a la ponderació del virtual i concret estat anímic del subjecte, a partir d'una sèrie de codis facials, que registren, tradueixen i reforçen els diversos intercanvis vitals amb el medi.

D'aquí el singularíssim poder que el retrat manté i la tan especial atracció i incidència que habitualment exerceix la nostra activitat hermenèutica, des del mateix moment en què iniciem l'aprehensió i lectura dels seus trets, directament motlejats en el substracte físic de les formes plàstiques.

Tal interès travessa el pla immediat de la representació denotativa per tal d'obrir-se, de manera simultània, al particular llenguatge expressiu, amb el qual es completa el joc antropològic de la connotació. I és justament en aqueix nivell (en el qual fins les variacions formals més insignificants esdevenen signes) on amb major deler i intensitat es genera una específica tensió dialèctica entre els estrictes trets conduents a la particular **individuació referencial del personatge** i aquells altres elements que ens faciliten certes claus comunicatives per a penetrar en el reducte existencial —en bona mida, això no obstant, compartit de la íntima realitat humana.

Des d'aquest context —on referència i expressió s'amaguen estretament— s'ha de reconèixer que el repertori iconogràfic desenvolupat al voltant de la figura i personalitat de Sigmund Freud és cada vegada més ampli. I potser per la seva concreta i marcada significació, presa en les mateixes arrels del pensament contemporani, la seva imatge ha interessat, de forma molt especial, en el domini artístic.

Tanmateix, curiosament, la sagac inclinació a les associacions mentals —que tan bé ell mateix va saber estudiar i impulsar— fa de fet que aconsegueix, amb puntualitat, separar la representació del seu rostre de tot el bagatge històric que gira al recer dels seus personals plantejaments picoanalítics.

Sigmund Freud, si es vol com si no es vol, s'ha convertit en un polèmic llegat comú de la nostra època. Per això, difícilment podrà pensar-se amb ell sense apasionament. I d'ací, també l'ambigua força —entre simbòlica i fetixista— que la seua mateixa imatge adquireix.

En qualsevol cas, les pròpies manifestacions artístiques, que, en certa mesura, no van deixar mai d'interessar-li pel seu ric contingut i la seva funció substitutiva, es van veure, així mateix àmpliament influïdes pels supostos explicatius del freudisme i les seves distintes derivacions. Just és, doncs, que a la vegada es convertesca el mateix personatge en privilegiada matèria-subjecte de les conformacions estètiques.

Antoni Miró, amb aquestes sèries d'aiguaforts, oportunament realitzades en coincidència amb la celebració a Madrid de la 33 ena. edició del **International Psycho-analytical Congress (IPAC)**, ha volgut cercar més enllà dels simples límits de la referència retratística per a penetrar, històrica i expressivament, en la singular riquesa de la mítica personalitat de Sigmund Freud.

El text visual que ha conformat, en el curat ordit dels seus gravats, espera la nostra interpretació després del joc sublimat i alliberador de la fantasia. Podrà, potser, al menys per una sola vegada, enfrontar-se obertament el principi del plaer al principi de la realitat, sobreposar-se la **sensibilitat** —en quant funció pulsional de l'“Aliò”— a la **raó** calculadora, com funció del “Jo”?

A mode de resultat d'aquesta desigual oposició i enfrontament entre els impulsos creatius i les resistències, que indefectiblement accompanyen tot procés de realització artística, Antoni Miró ha sabut adequadament seleccionar unes determinades situacions de la vida de Sigmund Freud (“L'Exili”, “Quatre retrats”, “In London”, “1856-1939” i “Freud tot Freud”) en què ancorar les particulars motivacions que acceleren i impulsen el seu treball.

Coneixent la capacitat i els recursos d'Antoni Miró, hem de reconèixer que hagués pogut decantar-se per un cert dadaisme o surrealisme, que justificàs oberta i fins i tot oportunament les seues arrels freudianes, va acabar preferint, però, la imatge directa del personatge, atenuant així el sempre temptador joc metonímic de la substitució.

Si la dinàmica de les formes artístiques, com realitat cultural, oscil·la entre els impulsos de la natura i el llegat de la història, no hi ha cap dubte que ací se'n ha volgut oferir, visualment, l'aproximació a una història de molt singular naturalesa, les claus de la qual es modulen des de les escàrides faccions d'un rostre conegut, i la significació de la qual està entretreixida en la herència fonamental del nostre segle.

ROMÀ DE LA CALLE

Departament d'Estètica Universitat Literària de València. Maig de 1983

(*) El "Moisés" de Miguel Angel.

"Lo que tan poderosamente nos impresiona no puede ser, a mi juicio, más que la intención del artista, en cuanto él mismo ha logrado expresarla en la obra y hacernosla aprehensible. Sé muy bien que no puede tratarse tan sólo de una aprehensión meramente intelectual; ha de ser también suscitada nuevamente en nosotros aquella situación afectiva, aquella constelación psíquica que engendró en el artista la energía impulsora de la creación".

SIGMUND FREUD (*).

La capacidad comunicativa del rostro humano es, ciertamente, sorprendente. Diríase, incluso, que hasta su más hierática inexpressividad apela, de alguna forma, al diálogo de la mirada y a la ponderación del virtual y concreto estado anímico del sujeto, a partir de una serie de códigos faciales, que registran, traducen y refuerzan los diversos intercambios vitales con el medio.

De ahí el singularísimo poder que el retrato mantiene y la tan especial atracción e incidencia que habitualmente ejerce sobre nuestra actividad hermenéutica, desde el momento mismo en que iniciamos la aprehensión y lectura de sus rasgos, directamente moldeados en el substrato físico de las formas plásticas.

Tal interés atraviesa el plano inmediato de la re-presentación denotativa para abrirse, de manera simultánea, al particular lenguaje expresivo, con el que se completa el juego antropológico de la connotación. Y es justamente en ese nivel (en el que hasta las variaciones formales más insignificantes devienen signos) donde con mayor ahínco e intensidad se genera una específica tensión dialéctica entre los estrictos rasgos conducentes a la particular **individuación referencial del personaje** y aquellos otros elementos que nos facilitan ciertas claves comunicativas para penetrar en el reducido existencial —en buena medida, no obstante, compartido— de la íntima realidad humana.

Desde este contexto —donde referencia y expresión se amalgaman estrechamente— hay que reconocer que el repertorio iconográfico de desarrollado en torno a la figura y personalidad de Sigmund Freud es cada vez más amplio. Y quizás por su concreta y marcada significación, prendida en las raíces mismas del pensamiento contemporáneo, su imagen ha interesado, de forma muy especial, en el dominio artístico.

Sin embargo, curiosamente, la sagaz inclinación a las asociaciones mentales —que tan bien, él mismo supo estudiar e impulsar— hace de hecho inviable que consigamos, con puntualidad, separar la representación de su rostro de todo el bagaje histórico que gira al soporte de sus personales planteamientos psicoanalíticos.

Sigmund Freud, se quiera o no, se ha convertido en un polémico legado común de nuestra época. Por eso difícilmente podrá pensarse en él sin apasionamiento. Y de ahí, también, la ambigua fuerza —entre simbólica y fetichista— que su misma imagen adquiere.

En cualquier caso, las propias manifestaciones artísticas, que, en cierta medida, no dejaron nunca de interesarse por su rico contenido y su función sustitutiva, se vieron asimismo ampliamente influidas por los supuestos explicativos del freudismo y sus distintas derivaciones. Justo es, pues, que a su vez se convierta al personaje mismo en privilegiada materia-sujeto de las conformaciones estéticas.

Antonio Miró, con estas series de aguafuertes, oportunamente realizadas en coincidencia con la celebración en Madrid de la 33 edición del **International Psycho-analytical Congress (IPAC)**, ha querido bucear más allá de los meros límites de la referencia retratística para penetrar, histórica y expresivamente, en la singular riqueza de la mítica personalidad de Sigmund Freud.

El texto visual que ha conformado, en la cuidada urdimbre de sus grabados, aguarda nuestra interpretación tras el juego sublimado y liberador de la fantasía. ¿Podrá acaso, al menos por una vez, enfrentarse abiertamente el principio del placer al principio de la realidad, soporeportarse la **sensibilidad** —en cuanto función pulsional del "Elo"— a la **razón** calculadora, como función del "Yo"?

A modo de resultado de esa desigual oposición, y enfrentamiento, entre los impulsos creativos y las resistencias, que indefectiblemente acompañan a todo proceso de realización artística, Antoni Miró ha sabido adecuadamente seleccionar unas determinadas situaciones de la vida de Sigmund Freud ("L'Exili", "Quatre retrats", "In London", "1856-1939" y "Freud tot Freud") en las que anclar las particulares motivaciones que aceleran e impulsan su trabajo.

Conociendo la capacidad y los recursos de A. Miró, hemos de reconocer que hubiese podido decantarse por un cierto dadaísmo o surrealismo, que justificara abierta y hasta oportunamente sus raíces freudianas, pero acabó prefiriendo la imagen directa del personaje, atenuando así el siempre tentador juego metonímico de la sustitución.

Si la dinámica de las formas artísticas, como realidad cultural, oscila entre los impulsos de la naturaleza y el legado de la historia, no cabe duda de que aquí se nos ha querido ofrecer, visualmente, la aproximación a una historia de muy singular naturaleza, cuyas claves se modulan desde las escuetas facciones de un rostro conocido, y cuya significación se halla entrelazada en la herencia fundamental de nuestro siglo.

ROMÀ DE LA CALLE

Departamento de Estética. Universidad Literaria de Valencia. Mayo de 1983

(*) El "Moisés" de Miguel Ángel

"Ce qu'aussi puissamment nous frappe ne peut être, à mon avis, que l'intention de l'artiste, aussitôt que lui-même a su l'exprimer dans l'œuvre et nous la faure appréhensible. Je sais très bien qu'il ne peut pas s'agir seulement d'une appréhension tout simplement intellectuelle; il doit être aussi suscité chez nous, de nouveau, cette situation affective, cette constellation psychique qu'a engendré chez l'artiste l'énergie impulsive de la création".

SIGMUND FREUD (*)

La capacidad comunicativa del rostro humano es, certes, sorprendente. On dirait même que, jusque dans sa plus hierática inexpressivité il appelle, de quelque façon que ce soit, au dialogue du regard et à l'analyse du virtuel et concret état animique du sujet, à partir d'uné série de codes faciaux qu'enregistrent, traduisent et renforcent les diverses échanges vitales avec le milieu.

De là le très singulier pouvoir que le portrait tiene y la si spéciale attirance et incidence qu'habituellement exerce sur notre activité herménéutique, dès le moment même que nous initions l'apprehension et la lecture de sus traits directement modelés sur le substrat physique des formas plásticas.

Un tel interés traverse le plan inmediato de la re-presentación denotativa pour s'ouvrir, de forma simultánea, aun particular lenguaje expresivo, avec quoi on comoplemente le jeu antropológico de la connotación. Et c'est justement à ce niveau-là (où jusque les variations formelles les plus insignifiantes deviennent des signes) où avec un majeur acharnement et intensité se génère une spécifique tension dialectique entre les stricts traits conduisant à la propre **individuation référentielle du personnage** et ces autres éléments qui nous fournissent certaines clés comunicativas pour pénétrer dans le réduit existencial —en bonne mesure, cependant, partagé— de l'intime réalité humaine.

Dès ce contexte —où référence y expression s'embrassent étroitement— il faut reconnaître que le répertoire iconographique développé autour de la figura y personalidad de Sigmund Freud est de plus en plus élargi. Et peut-être par sa concrète et remarquée significación, pri-se aux racines mismas de la pensée contemporánea, son image a intéressé, de manière très spéciale, dans le domaine artistique.

Or, curiosamente, le sage penchant pour les associations mentales —qu'aussi bien lui-même a su étudier et pousser— fait matériellement impossible que nous parvenions ponctuellement à séparer la représentation de sa figura de tout le bagage histórico qui tourne tout autour de ses personnels exposés psychanalytiques.

Sigmund Freud, qu'on le veuille ou non, est devenu un polémique héritage commun de notre época. C'est pour que difficilement on pourrait penser à lui sans passionément. Et de là aussi, la force ambiguë —entre symbolique y fetichista— que son image même acquiert.

En tout cas, les propres manifestaciones artísticas que, en una cierta medida, n'ont jamais manqué de lui interesser pour leur riche contenu et leur función substitutiva, se sont de même vues largement influencées par les hypothèses explicativas del freudismo y leurs différentes derivations.

Il est juste, donc, que l'on convertisse à son tour le personnage même en matière-sujet privilégiée des conformations estétiques.

Antoni Miró, avec ces séries d'eau-fortes, oportunamente réalisées coïncidant avec la célébration à Madrid de la 33 edición de l'**International Psycho-analytical Congress (IPAC)**, a voulu sonder au-delà des simples limites de la referencia portraitista, pour foncer, histórico y expresivamente, dans la singular riqueza de la mythique personalidad de Sigmund Freud.

Le texte visual qu'il a conformé, dans le soigneux urdissage de ses grabures, attend notre interpretación après le jeu sublime et libérateur de la fantasie. Pourra, le principe du plaisir, peut-être, au moins pour una fois, affronter abiertamente le principe de la realidad, surmonter la **sensibilidad** —comme función pulsional del "cela"— à la **razón** calculatrice, somme función du "moi"?

A manera de resultado de cette inégal opposition et affrontement entre les impulsions créatifs y las resistencias, que de forme indéficiente acompañan tout procés de création artística, Antoni Miró a su justamente choisir quelques situations concretas de la vida de Sigmund Freud ("L'exili", "Quatre retrats", "In London", "1856-1939" y "Freud, tot Freud") auxquelles anclar les particulares motivaciones que aceleran e impulsan su trabajo.

Conociendo la capacidad y las ressources d'A. Miró, nous devons reconnaître qu'il aurait bien pu se pencher pour un certain dadaïsme ou surrealisme, qui justifierait ouverte y jusqu'opportunément sus raíces freudianas, mais préférant enfin l'image directa del personaje, atenuando ainsi le toujours temptador juego metonímico de la substitution.

Si la dynamique de las formas artísticas, como realidad cultural, oscila entre las impulsiones de la nature et l'héritage de l'histoire, il est sans doute qu'ici on a voulu nous offrir, visuallement, l'approche à une histoire d'une très singulière nature, dont les clés se modulent dès les rares fictions d'un visage connu, y dont la significación se trouve entretissée dans l'héritage fundamental de notre siècle.

ROMÀ DE LA CALLE

Département d'Estética. Université Littéraire de Valencia. Mai 1983.

(*) Le "Moïse" de Michel Ange.

"In my opinion, what grips us so powerfully can only be the artist's intention, in so far as he has succeeded in expressing it in his work and in getting us to understand it. I realize that this cannot be merely a matter of intellectual comprehension; what he aims at is to awaken in us the same emotional attitude, the same mental constellation as that which in him produced the impetus to create".

SIGMUND FREUD (*)

The communicative capacity of the human face is certainly surprising. It could also even be said that even in its most hieratical inexpressiveness it appeals to, in some way, the dialogue of the look and to the deliberation of the potential and concrete animic state of the subject, from a series of facial codes which register, translate and strengthen the diverse vital interchanges with the medium.

From there the very singular power that the portraits holds and the attraction and incidence which it habitually holds over our hermeneutical activity, from the very moment in which we initiate the seizure and reading of its features, directly modeled in the physical substratum of the plastic forms.

Such interest crosses the immediate plane of the representation denotative to open itself, in a simultaneous way to the particular expressive language, with which it completes the anthropological game of the connotation. And it is just at this level (in which even the most insignificant formal variations draw signs) where with greater earnestness ardour and intensity generates a specific dialectical tension from the strict forms carrying to the particular **individualization with reference to the character** and those elements which facilitate certain communicative keys to us to penetrate in the existential redoubt in good measure, nevertheless, shared of the intimate human reality.

From this context —where reference and expression amalgamate closely— we must recognize that the iconographic repertoire develops round the figure and personality of Sigmund Freud is more and more extensive. And Perhaps because of its concrete and marked significance, caught up the same roots of contemporary thinking, his image has interested, in a very special way the artist domain.

Nevertheless, curiously, the wise inclination to the mental associations —which he very well knew how to study and impulse— makes it in fact univable that we achieve, punctually, to separate the repreit in fact univable that we achieve, punctually, to separate the representation of the face with all its historical baggage which surrounds the lee of the personal psychoanalytical planning.

Sigmund Freud, whether we like it or not, has been converted into a polemic common legacy of our epoch. Because of this it is difficult to think of him dispassionately. And from there, also, the ambiguous force —between symbolic and fetishist— which his same image acquires.

In any case, the proper artistic manifestations, which, in a certain measure, never stopped interesting him because of its rich content and substitutive function, also saw themselves amply influenced by the supposed explicative of Freudism and different derivatives.

It is just therefore that in its turn it converts the same personage in privileged matter-subject of the esthetic shapes. Antoni Miró, with this series of etchings, opportunely carried out to coincide with the celebration in Madrid of the 33 International Psychoanalytical Congress (IPAC) wanted to look beyond the mere limits of the reference portrayal to penetrate, historically and expressively, in the singular reference of the mythical personality of Sigmund Freud.

The visual text which he has yielded, in the careful chain of his engravings, carry our interpretation behind the sublime and liberator game of the fantasy. Could it be possible, at least for once, to openly affront the beginning of pleasure to the beginning of reality, to superimpose **sensitivity** —with reference to the pulsation of "IT"— to the calculator reason to the function of "I".

As a result of this unique opposition, between the creative impulses and the resistances, which untiringly accompany every process of artistic realization, Antonio Miró has known how to adequately choose determined situations in the life of Sigmund Freud ("L'exili", "Quatre retrats", "In London", "1856-1939", and "Freud tot Freud") in which particular motivations are anchored which accelerates and impulse his work.

Knowing the capacity and the resources of A. Miró, we must recognize that he could have decided on a certain dadaism or surrealism which would openly and even opportunely justify his freudian roots, but he ended up preferring the direct image of the personage, extenuating this way the ever present tempting metonymical game of the substitution.

If the dynamic of the artistic forms, as a cultural reality, oscillate between the impulse of nature and the legacy of history, there is no doubt that here we have been offered, visually, the approximation to a history of a very singular nature, whose keys are modulated from the disengaged features of a well known face, and whose meanings are found woven in the fundamental heresy of our century.

ROMÀ DE LA CALLE

Estetic Departament. València University of Literature. May 1983

"Was uns so mächtig packt, kann nach meiner Auffassung doch nur die Absicht des Künstlers sein, insofern es ihm gelungen ist, sie in dem Werke auszudrücken und von uns erfassen zu lassen. Ich weiß es sich um kein bloß verständnis-mäßiges Erfassen handeln kann; es soll die Affektlage, die psychische Konstellation, welche beim Künstler die Triebkraft zur Schöpfung abgab, bei uns wieder hervorgerufen werden".

SIGMUND FREUD (*)

Das menschliche Antlitz besitzt sicher eine erstaunliche Kapazität zur Kommunikation. Sogar ein völlig ausdrucksloses hermetisch geschlossenes Gesicht sucht irgendwie den Dialog mit Hilfe der Augen und vermittelt genau und konkret den seelischen Zustand des Menschen durch eine Menge überlieferter Formeln des Ausdrucks seiner Gesichtszüge, die die verschiedenen lebenswichtigen Mitteilungen seiner Umwelt annehmen, übersetzen und aussagen.

Daher auch die sonderbare Kraft, die ein Bildnis ausstrahlt, und die spezielle Anziehungskraft, die es normalerweise auf unsere Bemühung hin ausstrahlt; und wir begreifen es, da wir versuchen, die Züge zu verstehen und in ihnen zu lesen, in jenen, die in ihrer Essenz im Kunstwerk materialisiert worden sind.

Durch dieses Interesse an der äußerlichen Wiedergabe öffnet sich uns zu gleicher Zeit der Weg zur speziellen Sprache des Ausdrucks, und in diesem Wechselspiel gelangen wir zur tieferen Bedeutung des Kunstwerks. Und das geschieht gerade auf jener Ebene (wo sogar die unbedeutendsten formalen Variationen zum Zeichen werden), wo mit Hilfe des stärksten Willens und der größten Intensität eine ganz einzigartige dialektische Spannung entsteht, und zwar zwischen den dargestellten Gesichtszügen und dem persönlichen Charakter des Betrachters und jenen anderen Elementen, die uns gewisse Schlüssel zur Kommunikation in die Hand geben, mit denen wir auf existentieller Basis die Tür zum Versteck der innerlichsten und tiefsten menschlichen Realität öffnen.

In diesem Zusammenhang —wo Bezug und Ausdruck eng verschmelzen— müssen wir zugeben, dass, was an ikonographischem Material in Hinsicht auf die Figur und Persönlichkeit Sigmund Freuds entwickelt worden ist, immer umfangreicher wird. Vielleicht wegen der konkreten und markanten Bedeutung, tief verwurzelt im Denken unserer jetzigen Epoche, hat sein Bildnis ganz besonders die bildenden Künstler interessiert.

Aber seltsamerweise ist es gerade die tiefschürfende Neigung zu den geistigen Assoziationen —die er, Freud, so treffend zu untersuchen und voranzutreiben wusste—, die es unmöglich macht, mit Genauigkeit die Wiedergabe seines Antlitzes von der ganzen historischen Belastung, die sich um und auf seine persönlichen psychoanalytischen Problemstellungen angehäuft hat, zu trennen.

Aus Sigmund Freud ist jedenfalls eine polemische Überlieferung für unsere heutige Zeit geworden. Deshalb kann man jetzt so schwer ohne Leidenschaft an ihn denken. Und daher kommt wohl auch die zwiespältige Ausstrahlung —zwischen Symbol und Fetisch—, die sein Antlitz gewinnt.

Auf jeden Fall wurden auch die künstlerischen Manifestationen, die ihn in gewissem Grade immer interessierten, ihrer reichen Inhalte und stellvertretenden Funktionen wegen, vom Freudianismus und dessen verschiedenen Verzweigungen weitläufig beeinflusst. Deshalb ist es nicht mehr als gerecht, dass seine Persönlichkeit und seine Person an sich zum privilegierten Objekt (Materie) der künstlerischen Darstellung wird.

Antoni Miro will mit seinen Serien von Radierungen für das 33. Treffen des International Psycho-analytical Congress (IPAC) tief unter die Oberfläche und Grenzen einer nur bildhaften Wiedergabe in Hinsicht auf Geschichte und Ausdruck des einzigartigen Reichtums der mythischen Persönlichkeit Sigmund Freuds tauchen.

Der visuelle Text, den er mit der ihm eigenen Gründlichkeit in allen Details seiner Grafiken hergestellt hat, wartet nun auf unsere Interpretation, diesem sublimierenden und befriedenden Spiel unserer Fantasie. Kann vielleicht einmal das Prinzip des Genusses sich dem der Realität offen entgegenstellen, das Gefühl —als Funktion des pulsierenden "ES" — dem denkenden Geist —als Funktion des "ICH" — den Krieg erklären?

Als Resultat dieser ungleichen Oposition, dieses ungleichen Kampfes, zwischen dem künstlerischen Drang und dem geistigen Widerstand —unzweifelhaft immer im künstlerischen Orozeo gegenwärtig—, stellt Antoni Miro diese Auslese verschiedener Lebenssituationen Sigmund Freuds ("L'exili", "Quatre retrats", "In London", "1856-1939", "Freud tot Freud") dar, in denen er die Motivationen, die seine künstlerische Arbeit vorantreiben, verankert hat.

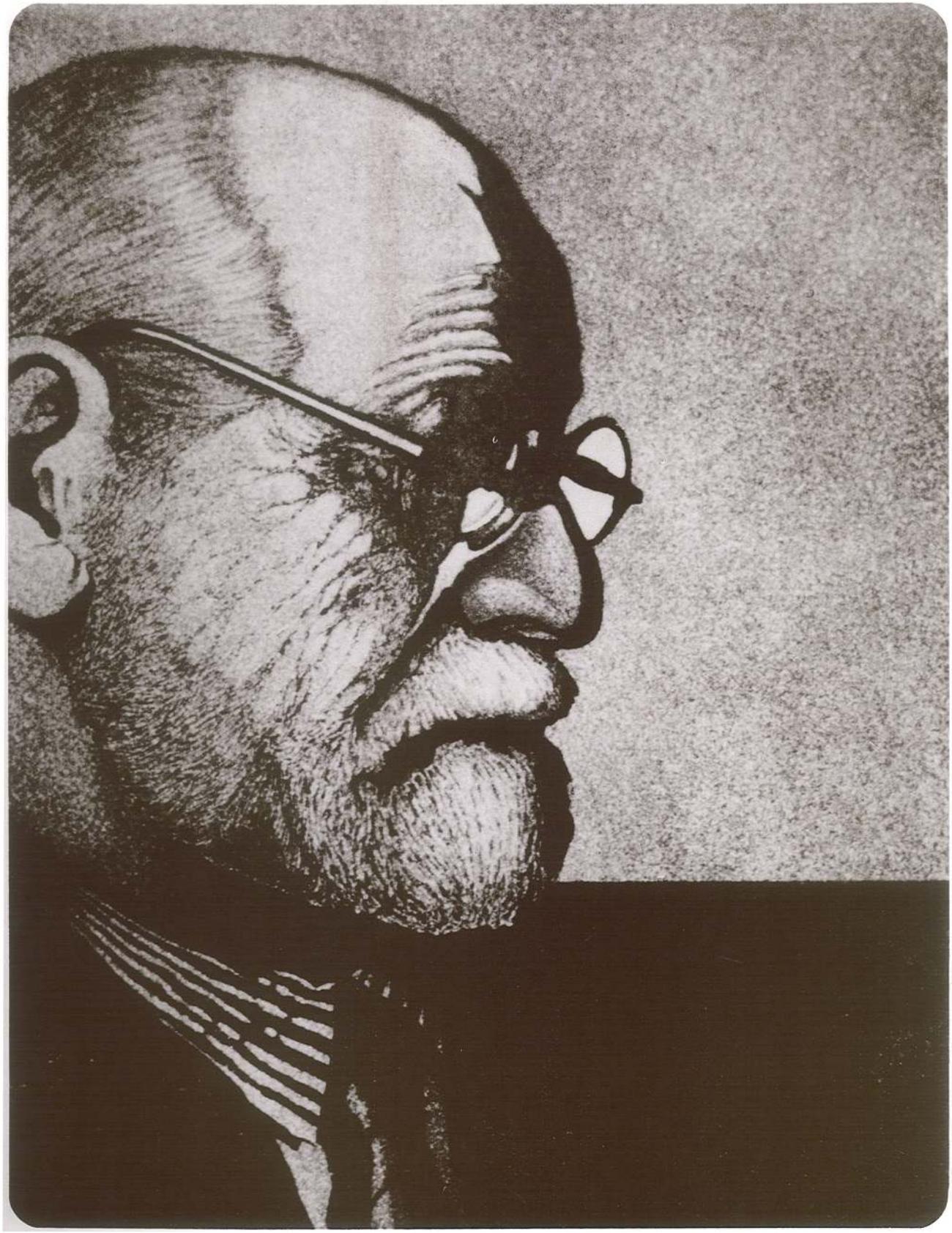
Wer das Können und die Möglichkeiten Antoni Miros kennt, muss zugeben, dass es für ihn ein Leichtes gewesen wäre, mit einer Art Dadaismus oder Surrealismus das Thema zu bewältigen. Stilistisch wäre es offensichtlich und sogar treffend gerechtfertigt, da sich beide genannten Stilrichtungen auf Freud stützen. Er aber sog das direkte realistische Antlitz seines Studienobjekts vor und vermied so das Spiel mit der Exaltation der Ersatzrealität.

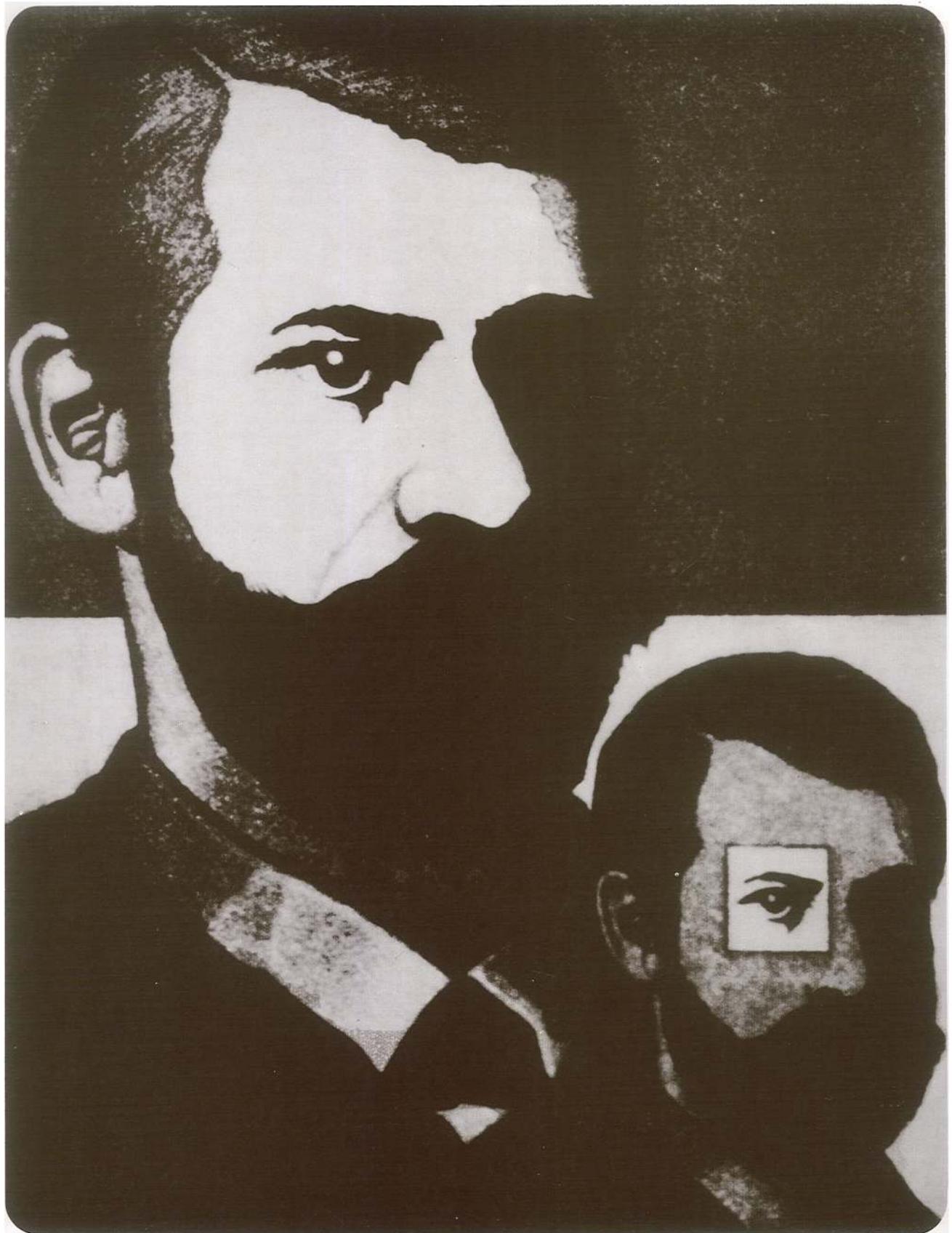
Ween die Dynamik der künstlerischen Formen als kulturelle Wirklichkeit sich zwischen dem natürlichen Antrieb und der geschichtlichen Überlieferung bewegt, bleibt kein Zweifel, dass man uns hier, mit vi suellen Mitteln, eine Annäherung an die Geschichte recht einzigartiger Natur nahelegt, deren Entschlüsselung in den klaren Gesichtszügen eines bekannten Antlitzes ruht, und deren Bedeutung grundlegend im Erbe unseres Jahrhunderts verankert ist.

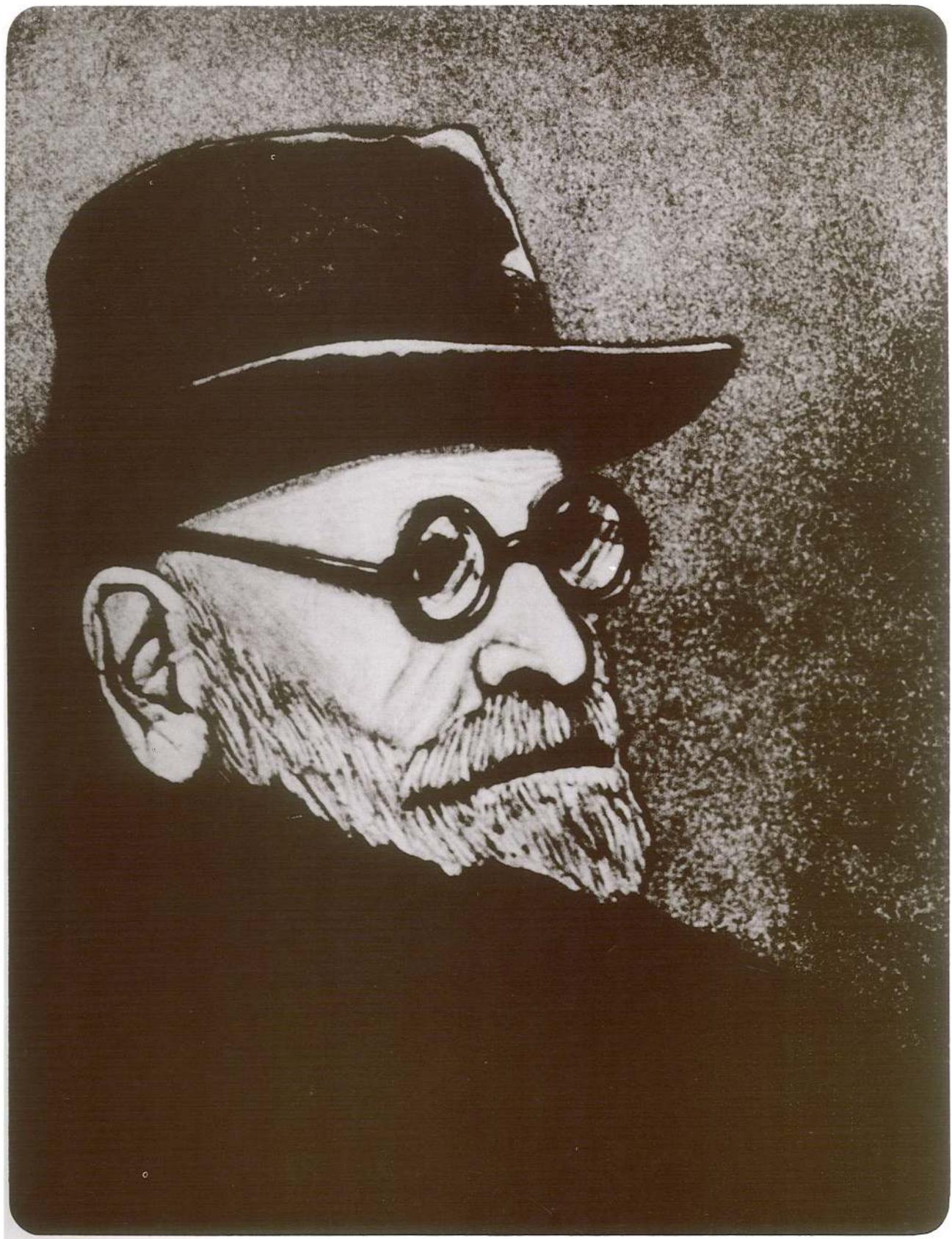
ROMÀ DE LA CALLE

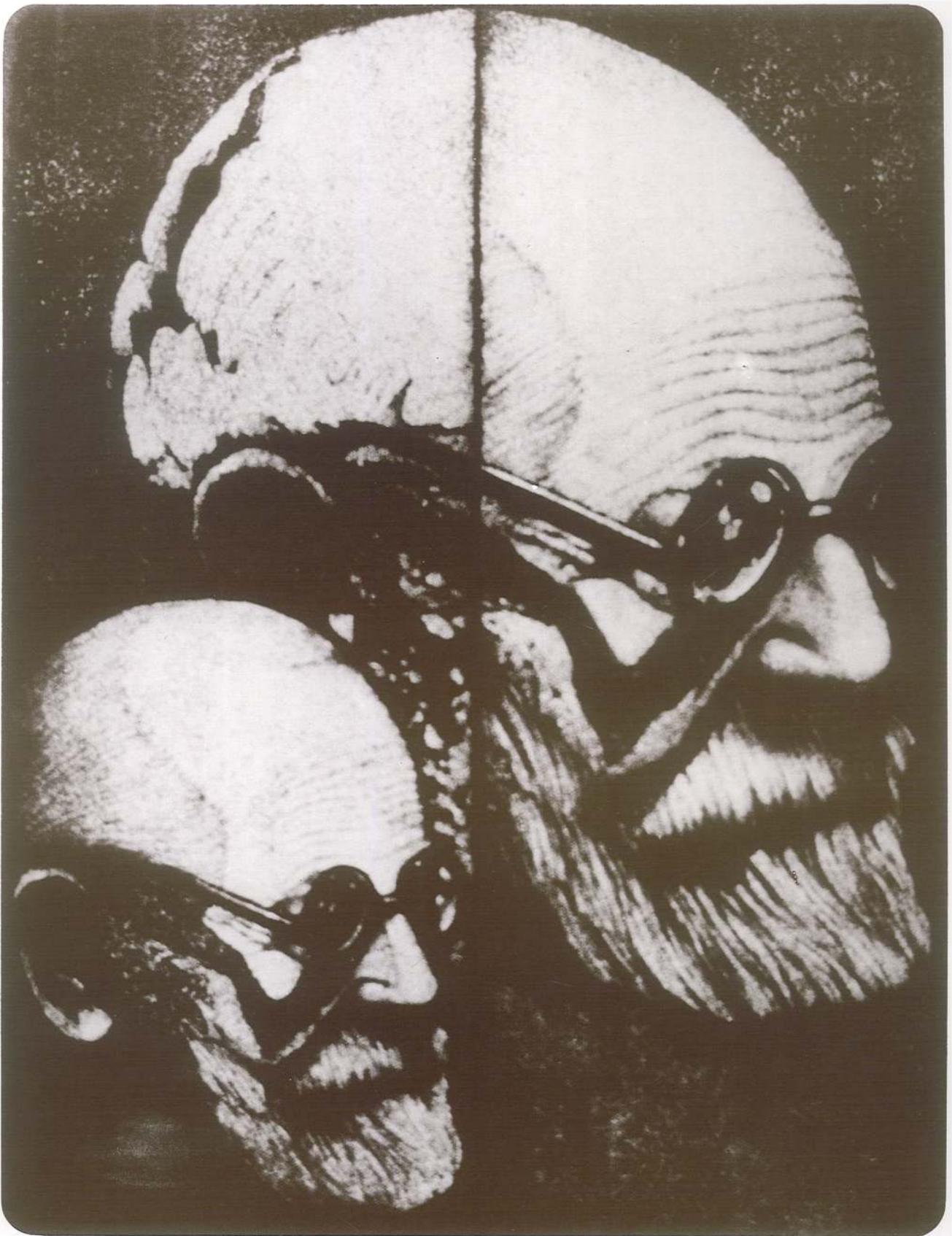
Asthetik Abteilung. València Universität Literatur. Mai 1983

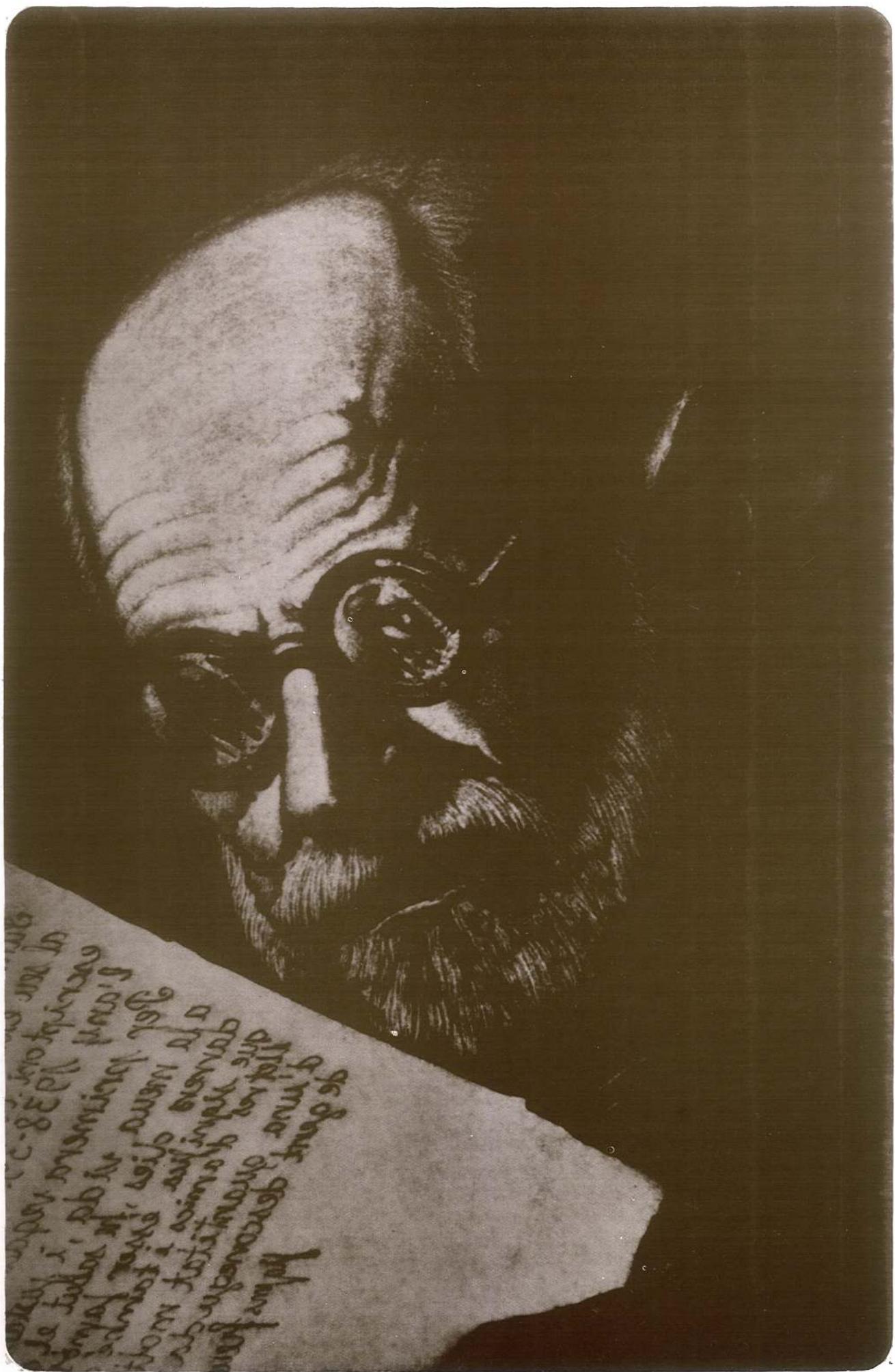
(*) Der Moses des Michelangelo

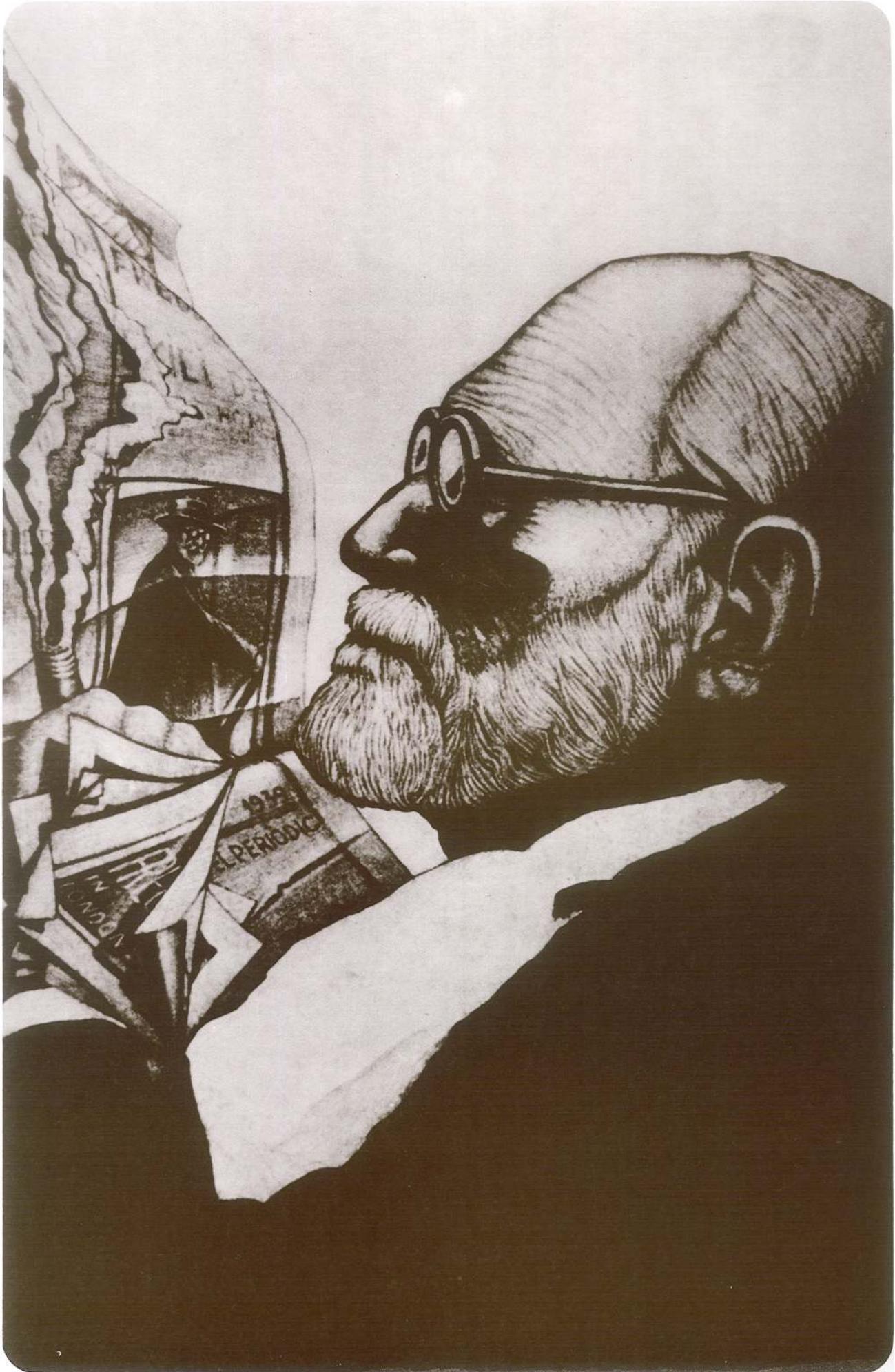

Justificación de la tirada.

Conjunto de nueve aguatueras; manera negra, punta seca, agua tinta, realizados con plancha de cobre, estampados manualmente con torculo sobre papel "Guarro Super Alfa" y "Moulin de Creysse anno 1470 France". Componen un total de cinco carpetas-estuche con rotulos grabados y estampados en seco y con el anagrama del IPAC firmado. Todos los grabados titulados, numerados y firmados por el autor, así como las correspondientes pruebas de artista.

Justification du tirage.

Ensemble de neuf eau-fortes, manière noire, pointe sèche et eau-encre, réalisées sur planche de cuivre, estampées manuellement sur petite presse, sur papier Guarro Super Alfa et Moulin de Creysse anno 1470 France. Elles composent un tout de cinq cartables-étui avec enseignes gravées et estampées à sec et avec l'anagramme de l'IPAC signé. Toutes les gravures tirées, numérotées et signées par l'auteur, ainsi que les épreuves d'artiste correspondantes.

Justification of Issue.

Collection of nine etchings, black style, dry point and aquatint, carried out on a copper plate, stamped on manually with a small press on Guarro Super Alfa paper. Moulin de Creysse Anno 1470 France. Consisting of a whole of five foliocases and titles engraved and dry stamped and with the anagram of L'IPAC signed by. All the etchings titled, numbered and signed by the author, as well as the author's proves.

Das Warum der Auflage.

Neun Radierungen in verschiedenen Techniken auf kupferplatten, mit der Hand gedruckt auf Papier "Guarro Super Alfa" und "Moulin de Creysse anno 1470 France", ergeben im ganzen fünf verschiedene Typen von Umschlägen mit Lettern in Trocken gedruckt und mit dem Anagramm von IPAC versehen. Alle Radierungen sind vom Autor signiert, nummeriert und tituliert, auch die dazugehörigen Probendrucke.

Justificació del tiratge.

Conjunt de nou gravats a l'aiguafort; manera negra, punta seca i aiguatinta, realitzats amb planxa de coure, estampats manualment a tòrcul sobre paper Guarro Super Alfa i "Moulin de Creysse anno 1470 France". Composen un total de cinc carpetes —estoi amb rètols gravats i estampats en sec i amb l'anàgrama de l'IPAC signat. Tots els gravats titolats, numerats i signats per l'autor, així com les corresponents proves d'artista.

T I T O L	PLANXA	TIRADA COLOR	TIRADA COLOR	TIRADA COLOR
(1) L'exili 1983 - Freud 1938	100 x 100	75 Bistre		5 Sanguina
(2) Els records 1983 - Freud 1938	250 x 250	75 Negre		5 Sanguina
(3) Amb Anna 1983 - Freud 1938	250 x 250	75 Sèpia os.		5 Sanguina
(4) L'albir 1983 - Freud 1886	325 x 250	75 Oliva os.	20 Sèpia	5 Sanguina
(5) La tardor 1983 - Freud 1935	325 x 250	75 Bistre	20 Sèpia	5 Sanguina
(6) L'espera 1983 - Freud 1938	325 x 250	75 Sèpia os.	20 Sèpia	5 Sanguina
(7) L'adéu 1983 - Freud 1939	325 x 250	75 Negre	20 Sèpia	5 Sanguina
(8) L'escriptori 1983 - Freud 1938 - 39	500 x 325	50 Negre	20 Sèpia	5 Sanguina
(9) El periòdic 1983 - Freud 1938 - 39	500 x 325	50 Bistre	20 Sèpia	5 Sanguina

Carpeta-estoi

L'exili de Freud (Tiratge 75-gravats: 1-2- i 3)

Sigmund Freud/Quatre retrats (Tiratge 75-gravats: 4-5-6 i 7)

Freud in London (Tiratge 50-gravats: 8 i 9)

Sigmund Freud 1856-1939 (Tiratge 20-gravats: 4-5-6-7-8- i 9)

Freud tot Freud (Dedicada a Pere Bofill i Núria Abelló) (Tiratge 5-gravats: 1 a 9)

HOMENATGE A FREUD amb motiu del 33è Congrés Internacional de Psicoanàlisi (IPAC)

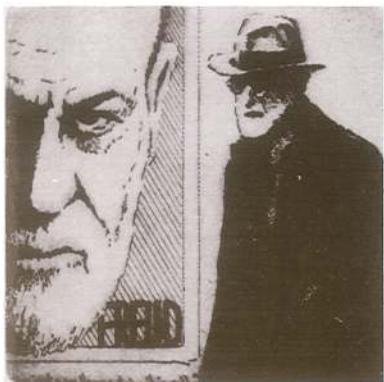
33º Congreso Internacional de Psicoanálisis

33rd International Psycho-Analytical Congress

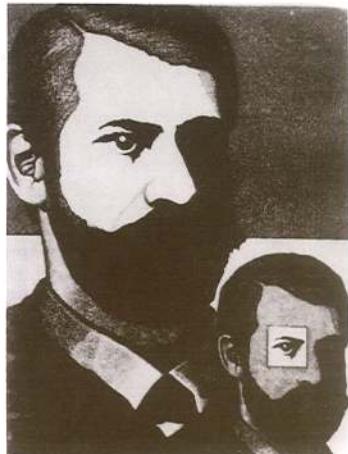
33e Congrès International de Psychanalyse

33 Internationalen Psychoanalytischen Kongress.

Madrid 1983

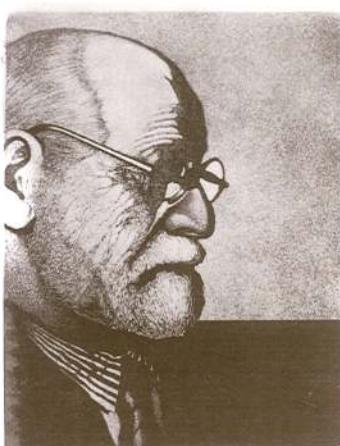
L'EXILI 1983 - FREUD 1938

L'ALBIR 1983 - FREUD 1886

ELS RECORDS 1983 - FREUD 1938

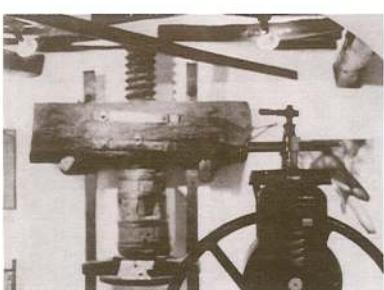
LA TARDOR 1983 - FREUD 1935

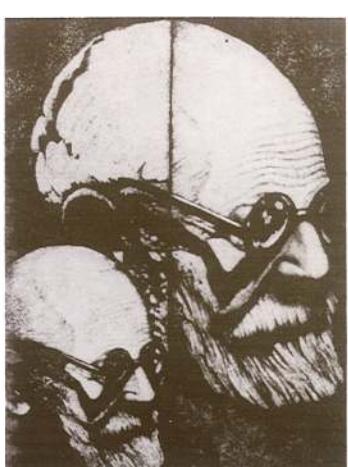
AMB ANNA 1983 - FREUD 1938

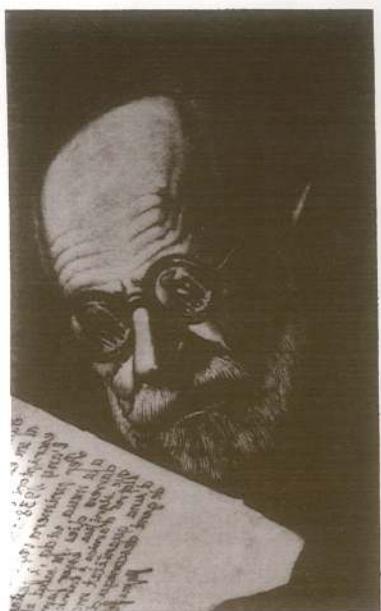
L'ESPERA 1983 - FREUD 1938

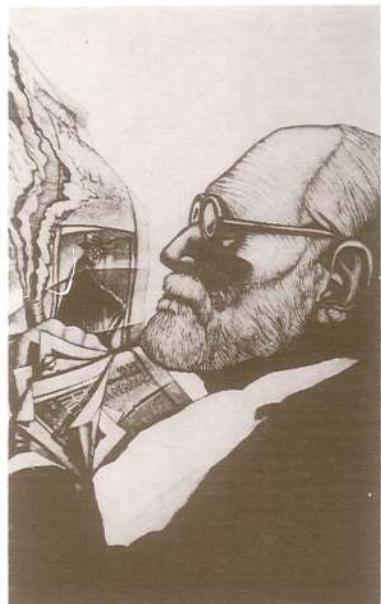
TALLER DE GRAVAT

L'ADÉU 1983 - FREUD 1939

L'ESCRITORI 1983-FREUD 1938-39

EL PERIODIC 1983 - FREUD 1938 - 39

ANTONI MIRÓ

DADES BIOGRAFIQUES

ANTONI MIRÓ nas a Alcoi el 1944, viu i treballa al Mas Sopalmo. La constant de la seua obra plàstica, situada dins de l'anomenat «Realisme Social», és un crit de denúncia, un clam per la llibertat, una continua lluita pel retrobament popular de les arrels del seu poble, de llur identitat col·lectiva. Aviat esdevé capdavanter en la tasca de divulgació de l'art i la cultura mitjançant nombrosa obra seriada. Organitza i recolza tota mena de manifestacions culturals de caire avantguardista i popular. El 1960 rep el primer premi de pintura de l'Ajuntament d'Alcoi. El 1965 funda el Grup Alcoiart, amb Masia i Mataix i el 1972 el «Gruppo Denunzia», amb Rinaldi, Pacheco, Comencini i de Santi a Brescia. El 1964 realitza la primera de les seues sèries «Les Nues». El 1966 «La fam». El 1967 «Les bojos». El 1968-69 «Vietnam» i «Morts». El 1970-71, «Realitats» i «L'home». El 1972 «Amèrica negra» i el 1973 «L'home avui», seguidament «El dòlar» que comporta altres sub-sèries com «Les llances», «La senyera» i «Llibertat d'expressió». Des del 1980 «Pinteu pintura», que resta en ple procés d'elaboració. Les seues obres estan representades a nombroses col·leccions, galeries i museus de tot arreu. El 1969, membre de Verein Berliner Künstler de Berlín. El 1971, Diploma d'Honor de la Corner Academy de Londres, membre de l'Institut i Acadèmia Internacional d'Autors de Panamà. El 1972, membre «Honoris Causa» de «Paternoster Corner Academy» de Londres i medalla d'or. El 1974, membre actiu de la Fundació Maeght de Saint-Paul (França). El 1978, Acadèmic d'Itàlia amb medalla d'or, «Accademia Italia delle Arti e del Lavoro». El 1979, invitat al «Convegno Nazionale degli Artisti», Salsomaggiore (Itàlia). El 1980, distinció de «Academie Culturelle de France», París. El 1981, Director Mostra Cultural del País Valencià, Alcoi. Membre titular de la Jeune Peinture-Jeune Expressió, París. El 1982, Premi de gravat de l'Universitat d'Urbino.

MOSTRES

- 1965 Sala CEA (Alcoiart-1) Gener, ALCOI.- Sala CEA, Juny, ALCOI.- Salons Els Angels, Juliol, DENIA.- Soterrani Medieval, Agost, POLOP.- Pressó Segle XII, setembre, GUADALEST.- Montmartre, Setembre, PARIS.- Casa Murcia-Albacete, VALENCIA.
- 1966 Circol Industria, Maig, ALCOI.- Elix Galeria, Juny, DENIA.- Soterrani Medieval, Agost-Setembre, POLOP.
- 1967 Sala Premsa, Març-April, VALENCIA.- Casa Municipal de Cultura, Juliol, ALCOI.- Soterrani Medieval, Agost-Setembre, POLOP.- Sala FAIC, Octubre, GANDIA.- Caixa d'Estalvis SE., Novembre, MURCIA.- Sala IT, Novembre, TARRAGONA.- Sala CAP, Novembre, ALACANT.- Museu Municipal, Desembre, MATARÓ.- Galeria Agora, Desembre, BARCELONA.
- 1968 Galeria d'Art, 6 Presencies, Abril-Maig, ALCOI.- Soterrani Medieval, Estiu, POLOP.- Galeria Niu d'Art, Juliol, LA VILA JOIOSA.- Sala Rotonda «Art del poble per al poble», V Congrés LF, Agost, ALCOI.- Woodstock Gallery, Novembre-Desembre, LONDRES (Anglaterra).
- 1969 Galeria Polop, Juliol, POLOP.- Shepherd House, Agost, CHADDERTON (Anglaterra).- Galeria Elia, Setembre, DENIA.- Central Hotel, Setembre, DOVER (Anglaterra).- Mostra simultània: Unesco, Casa Cultura, Reconquesta, Desembre, ALCOI.
- 1970 Galeria CAP, Febrer, ALACANT.- Caixa d'Estalvis NSD, Març, ELX.- Galeria CAP, Abril, XIXONA.- Galeria Polop, Estiu, POLOP.- Galeria Darhim, Juliol, BENIDORM.- Hotel Azor, Agost, BENI-CASSIM.- Galeria Porcar, Setembre, CASTELLO.
- 1971 Sala CASE, Març, MURCIA.- Club Pueblo, Març-April, MADRID.- Sala CASE, Juliol, ALBUFERETA.- Sala CASE, Juliol, BENIDORM.- Galeria 3, Agost, ALTEA.- Discoteca Mussol, Desembre, ALCOI.
- 1972 Galeria Novart, Abril, MADRID.- Galleria della Francesca, Maig, FORLI (Itàlia).- America negra mostra i espectacle, Novart, Maig, MADRID.- Galleria Bogarelli, Maig-Juny (Alcoiart-55) CASTIGLIONE (Itàlia).- BH Corner Gallery «Five Men Exhibition», LONDRES (Anglaterra).- Galeria Alcoiarts, Desembre, ALTEA.
- 1973 Galeria Multiples, Febrer, MARSELLA (França).- Galeria Aritz, Abril, BILBAO.- Sala Besaya, Maig, SANTANDER.- Art-Alacant, Nov-Desembre, ALACANT.- Simultània Galeria Capitol i Sala UNESCO, Desembre, ALCOI.- Galeria Alcoiarts, Des. Gen. ALTEA.
- 1974 Sala Provinci, Març, LLEO.- Galeria Lo Spazio, Març-April, BRESCIA (Itàlia).- Palau Provincial, Novembre, MALAGA.
- 1975 Galeria Aritz, Maig-Juny, BILBAO.- Galeria Trazos-2, Juny-Juliol, SANTANDER.- Galeria Alcoiarts, Agost, ALTEA.- Grafikkabinet, Setembre, HAGEN (Alemanya).- Galeria Canem, Octubre, CASTELLO.
- 1976 Spanish-American Cultural, Febrer-Març, NEW BRITAIN (Connecticut USA).- Sala d'Exposicions de l'Ajuntament de Sueca, Març, SUECA.- Altos (permanent), ALACANT.- Crida Galeria, Desembre-Gener, ALCOI.
- 1977 Sala Gaudí, Març-April, BARCELONA.- Ajuntament de Monòver, mostra retrospectiva, Setembre, MONOVER.- Galeria La Fona, Novembre-Desembre, OLIVA.- Galeria Alcoi arts, Desembre, ALTEA.
- 1978 Fabril K 14, graphic-retrospective, Gener-Febrer, OBERHAUSEN (Alemanya).- Museu d'Art Contemporani de Sevilla, mostra retrospectiva, Maig, SEVILLA.- Caixa d'Estalvis d'Alacant i Múrcia, Concells Populars de C.C., Maig, MURO.- Galeria Montgó, Juliol, DENIA.
- 1979 Saleta Esposizione Rinascita, Octubre, BRESCIA (Itàlia).- Galeria Alcoiarts, estiu, ALTEA.- Sala Cau d'Art, Desembre-Gener, ELX.
- 1980 Caixa d'Estalvis d'Alacant i Múrcia, Les Llances, Març, ALCOI.- Sala Canigó, Març-April, ALCOI. Biblioteca de Carfenedolo, Mostra gràfica, Març, CARFENEDOL (Itàlia).- Galeria 11, Abril-Maig, ALACANT.- La Casa, Galeria d'Art, Mostra retrospectiva, Juny-Juliol, LA VILA JOIOSA.- Galeria La Fona, Juliol, OLIVA.- Galeria Alcoiarts, Agost-Setembre, ALTEA.- Sala d'exposicions de l'Ajuntament, Homenatge a Salvador Espriu (amb Àzorín), Setembre, LA NUCIA.
- 1981 Galeria Ambito, Amics de la Cultura del País Valencià, Desembre, MADRID.
- 1982 Graphic-Retrospektive, Kulturvverein der Katalanish Sprechenden, Maig-Juny, HANNOVER (Alemanya).- Roncalli Haus, Mostra retrospectiva, Agost, WÖLFENBUTTEL (Alemanya).- Lister-Turm Freizeithem, Setembre, HANNOVER (Alemanya).

PREMIS

- 1960 VII Mostra de Pintura, Escultura i Dibuix, 1.er Premi, Exssm. Ajuntament d'ALCOI.
- 1961 XVIII Exposició d'Art, 3.er Premi, ALACANT.
- 1962 Primer Certamen Nacional d'Art Plàstiques, ALACANT.- Certamen de Pintura, 1.er Premi, ALACANT.- Menció Honorable al Certamen d'Art, ALACANT.
- 1963 VIII Expo. Pintura CEA, Premi Brotós, ALCOI. Selecció certamens a MADRID.
- 1964 VI Certamen d'Art, 2.er Premi, ALACANT.
- 1965 V Saló de Tardor, Premi de la CAP, ALCOI.- VII Saló de Març, Museu Hist., VALENCIA.
- 1966 Casa Municipal de Cultura, Saló de Tardor, ALCOI.
- 1967 I Bienal de Pintura, Exssm. Ajuntament, ALCOI.- VIII Saló de Març, VALENCIA.- VII Saló de Tardor, 2.er Premi, Casà Municipal de Cultura, ALCOI.
- 1968 IX Saló de Març, Art Actual, VALENCIA.- I Expo. pintors espanyols, CIEZA.
- 1969 II Bienal Internacional de Pintura, ALCOI.- X Saló de Març, Art Actual, VALENCIA.- I Certamen Diputació Provincial «Castell S. Barbarà», adquisició obra, ALACANT.- VIII Premi Dibuix J. Miró, Palau de la Virreina, BARCELONA.- The Dover Carnival, DOVER (Anglaterra).- VIII Saló de Tardor, Premi CMC, ALCOI.
- 1970 XI Saló de Març, VALENCIA.- IX Premi Int. Dibuix J. Miró, Col. Arquitectes, BARCELONA.- Certamen Arts Plàstiques «Castell S. Barbarà», adquisició obres Museu, ALACANT.- XXVII Expo. Pintura, SOGORB.- Finalista Premi «Tina», BENIDORM.- VII Saló Nacional de Pintura, MURCIA.
- 1971 III Bienal Internacional de Pintura, adquisició obra-fons Museu, ALCOI.- I Certamen de Pintura Mural, ALTEA.- XII Saló de Març, VALENCIA.- III Biennale Internationale de Merignac, MERIGNAC (França).- X Premi Dibuix J. Miró, Col. Arquitectes, BARCELONA.- Galeria Adrià, BARCELONA.- PAA Culturals, GIRONA.- B.H. Corner Gallery, «Saló Internacional d'Hivern», Diploma d'honor, LONDRES (Anglaterra).
- 1972 XI Premi Int. Dibuix J. Miró, BARCELONA.- II Mostra Internazionale di Pittura e Gráfica, «Medalla d'Ors» i Diploma, Teatre Sala Dante, NOTO (Itàlia).- Mostra Premis, SICILIA (Itàlia).- Deixa de participar a certamen.
- 1973 No participa a certamens de tipus competitius.

- 1974 Vtz. International Print Biennale, CRACOVIA (Polonia).- I Saló de Primavera, Medalla de plata, VALENCIA.- I Certamen Int. de Pintura, MALLORCA- Ibzagrafic-74, Museu d'Art Contemporani, EI- VISSA.- IV Biennale Internationale de Merignac, MERIGNAC (França).- XIII Premi Int. Dibuix J. Miró, BARCELONA.- I Bienal Nacional de Pintura, OSCA.- IV Saló de Tardor, 1.º Menció i Medalla de Bronze, SAGUNT.- Premi Pintura Fundació Güell, BARCELONA.- Ora e sempre resistenza, Palazzo del Turismo, MILA (Italia).- Mostra Internacional d'Arts Gràfiques, Menció Honorifica, VALENCIA.
- 1975 Ora sempre resistenza, Circolo di Via De Amicis, MILA (Italia).- II Certamen Internacional, MALLORCA.- Premsa Serie, MADRID.- II Nacional de Pintura, TEROL.- V Biennal Internacional del Esport, 1.º Medalla, VALENCIA.- II Premi de dibuix S. Jordi, BARCELONA.- XIV Premi Int. J. Miró, BARCELONA.- Paix-75-30-ONU, Pavillon d'Art Slovenj Gradec, SLOVENIE (Iugoslàvia).- I Biennal de Pintura Contemporània, BARCELONA.- V Saló de Tardor de Pintura, 1.º Premi, Medalla d'Or, SA- GUNT.- III Bienal Provincial de León, LLEO.- Concurs Nacional de Pintura, Finalista, ALCOI.
- 1976 VI Miedzynarodowe Biennale Grafikiraków, CRACOVIA (Polonia).- Convocatòria d'Arts Plàstiques, adquisició obra per a Museu Diputació Provincial, ALACANT.- Ibzagrafic-76, Museu Art Contemporani, EI- VISSA.- I Certamen Internacional de Lanzarote, LANZAROTE (Canaries).- I Certamen de Pintura, PEGO.- II Biennal d'Art, PONTEVEDRA.- I Bienal Nacional d'Art, Medalla conmemorativa, OVIEDO.
- 1977 Premio Nazionale di Pittura, Centro de Arte Elba, 1.º Trofeo Elba, PALERMO (Italia).- Mostra Palacio de Manzanares el Real, MADRID.
- 1978 VI Premio Internazionale di Grafica del Pomero, RHO (Italia).- 7 Biennale Internationale de la Gravure, CRACOVIA (Polonia).
- 1979 Grafik Biennale Heidelberg, HEIDELBERG (Alemanya).
- 1980 VIII Miedzynarodowe Biennale Grafikiraków, CRACOVIA (Polonia).
- 1982 Prima Biennale di Pittura e Grafica, Ente Siciliano Arte e Cultura, SIRACUSA (Italia).- La X Bienal d'Eivissa, Ibzagrafic'82, Museu d'Art Contemporani, EI- VISSA.- Piccola Europa, XXXII Rassegna di Pittura, Scultura, Grafica, Musei d'Arte Moderno, Premi de gravat «Universitat d'Urbino, Sassoferrato, ANCONA (Italia).
- COLLECTIVES**
- 1967 Palau de la Baula, Ceràmica de pintors i escultors valencians, VALENCIA.
- 1968 Jove Pintura, Unesco, ALACANT.- Jove Pintura, Penya II.llicitana, ELX.- Niu d'Art, Pintura i Escultura, LA VILA JOIOSA.- Alicart-1, Casa Azorín, DENIA.- Alicart-2, P. II.llicitana, ELX.- Jove Pintura, Centre Recreatiu, PETRER.
- 1969 Obres X. Saló de Marc, CAP, ALACANT.- Galeria Arrabal, CALLOSA D'ENSARRIA.- XIII Saló de Maig, Museu d'Art Modern, BARCELONA.- III Expobus de Pintura, Hort del Xocolater, ELX.- Verein Berliner Künstler, Grafik-Plastik, BERLIN (Alemanya).- Plàstica d'Alcoi, Galeria Papers Pintats, ALCOI.
- 1970 Sala Devesa, 14 Pintors, ALACANT.- Verein Berliner Künstler, BERLIN (Alemanya).- Maison Bi- laud, FONTENAY-LE-COMPTE (França).- Expo. Art Contemporani, Galeria Arleta, Grup Indar, SAN- TURCE.- Expo. Estiu, V.B.K., BERLIN.- I Expo. Collectiva, Sala Puntal, SANTANDER.- Collectiva Círcol Belles Arts, VALENCIA.- En-Art-1, Sala Art i Paper, ELX.- Mostra Nadal V.B.K., BERLIN.
- 1971 Expo. Art a Valbonne, VALBONNE (França).- 2.º Col. Sala Puntal, SANTANDER.- Expo. de poemes il·lustrats, Tur Social, ALACANT.- Expo. Col. Escola Nautica, PORTUGALETE.- Estiu d'Art a Santa Pola, SANTA POLA.- XX Expo. Nacional, MONOVER.- I Expo. Art, VILLENA.- Biennale Internationale-71, Corner Gallery, LONDRES.- Femina-71, Verein Berliner Künstler, BERLIN.- Expo. a Picasso, Unesco, ALACANT.
- 1972 Mostra d'Artistes Alcoianos, Sala AAAS, ALCOI.- Civic Museo di Milano, «Omaggio alla Comune di Parigi», MILA (Italia).- Subhasta La Salle, Reconquista, ALCOI.- Sala Reale delle Cariati, «Ammis- tia que trata de Spagna», MILA (Italia).- XXI Expo. Nacional, MONOVER.- Mostra d'Art Espanyol Contemporani, Alcoiarts, ALTEA.- I Expo. Nacional, VILLENA.- Palacio de Cristal, Artetur-72, MA- DRID.- Expo. Collectiva, Galeria Alcoiarts, ALTEA.- Mostra Anyal, Verein Berliner K. BERLIN.- Galeria Internacional d'Art, APSA, MADRID.- Homenatge a Millares, Alcoiarts, ALTEA.- Sala Laurana, Teatre Experimental, «la ocasión del Festival Internazionale del Cinema di Pesaro». Mostra «Omaggio» al Gruppo Denunzia, PESARO.
- 1973 Homenatge a Millares, Sala CAP, ALACANT.- Art-Altea, Expo. Inaugural, ALTEA.- Libreria Interna- zionale, «Gráfica Política Spagnola», MILA.- Verein Berliner Künstler, BERLIN.- Aritz-2, LAREDO.- Homenatge a Joan Miró, Novart, MADRID.- En Art-2, Hort del Cura, ELX.- II Mostra Nacional de VILLENA.- XXII Expo. Nacional «Centenario Azorin. Adquisició obra Museu, MONOVER.- Il Mostra d'Arts Plàstiques, BARACALDO.- XXIII Rassegna Internazionale di Pittura, «GB Salví e Piccola Europa», Omaggio Gruppo Denunzia, SASSOFERRATO (Italia).- Expo. III Aniversari Galeria Novart, MA- DRID.- Artisti d'Avanguardia per la Resistenza Cilena, Studio Brescia, BRESCIA (Italia).- Sala Unesco, Expo. Inaugural, ALCOI.- Procés a la Violència, Esti-Arte, MADRID.- Procés a la Violència, Al- coiarts, ALTEA.- Procés a la Violència, Galeria Nova Gràfica, BARCELONA.
- Associació Artisti Bresciani, BRESCIA.- Palazzo del Parco, BORDIGHERA.- Sala Comunale, AN- GIARI (Verona).- Sala «Omaggio al Gruppo», SASSOFERRATO.- Artisti d'Avanguardia, BRESCIA.
- 1974 Procés a la Violència, Galeria Studium, VALLADOLID.- Homenatge O. Espià, Club Urbis, MADRID.- Procés a la Violència, Sala Tahor, LES PALMES DE GRAN CANARIA.- Mostra sobre Xile, ESTO- COLM (Suecia).- Noi el Cile, Centro Civico, Comune di Milano, MILA (Italia).- Mostra della Resi- stenza, Sala AAB, BRESCIA (Italia).- XXIII Exposició Nacional de Pintura, MONOVER.- Centro Inter- nazionale di Brera, Mostra-Asta Itinerante, MILA (Italia).- Cercle Industrial, Mostra Subhasta, AL- COI.- Galeria Alcoiarts, Art d'Avanguardia, ALTEA.- Procés a la Violència, Galeria Set i Mig, AL- CANT.- Mostra Realitat-2, Galeries: Península, Machado, Osma, MADRID.
- Liberaria Feltrinelli, PARMA.- Sala Comunale, Casaleone (Verona).- Sallone della Cooperativa, PEDE- MONTE (Verona).- Liberaria Feltrinelli BOLOGNA.- Mostre della Resistenza all'A.A.B., BRESCIA.- Mostra per Spagna libera, MILANO.
- 1975 Galeria Aviñón, «Entre la abstracción y el realismo», MADRID.- Galeria de Arte Málaga, Expo. de Gràfica Contemporània, MALAGA.- Expo. Subhasta, Escola T.S. d'Arquitectura, SEVILLA.- Grup teatre «Mama Meteoco», Hotel Covadonga, ALACANT.- Nova Figuració Alacantina, Sala CASE, ALACANT.- Errealitate-Hiru, Galeria Aritz, BILBAO.- Expo. rotativa barris obrers amb altres activi- tats culturals, VALLADOLID.- Associació de veïns Aluche, org. APSA i AIAP, MADRID.- Galeria Punto, VALENCIA.- Galeria Laietana, Noblesa del Paper, BARCELONA.- Galeria Montgò, Artistes Valencians, DENIA.- Expo d'Art, Palau Municipal, VILLENA.- XXIV Expo. Nacional, MONOVER.- Mostra de Pintura, Ajuntament, ALTEA.- Plàstica Alacantina Contemporània, ALACANT.- La Spagna e il Cile nel cuore, Galeria AAB, BRESCIA (Italia).- Casa Museu d'Antequera, 20 pintors contem- poranis, MALAGA.- Expo. Subhasta, Cap Negret, ALTEA.- Contribució a la ceràmica, Galeria Alfa- jar, MADRID.- Aportació a la Ceràmica, Galeria Trazos-2, SANTANDER.- Ceràmica de Majadahonda, 23 artistes, Galeria Aritz, BILBAO.
- Ora sempre Resistenza, MILANO.- Esposizione didattica alla scuola Media Gozzano, TORINO.- Galeria lo Spazio, BRESCIA.- 26.ª Mostra d'Arte Contemporanea «Consciencia e ribellione», TORRE PELLICE.- Museo Nacional de Arte Moderno, L'AVANA (Cuba).- La Spagna e il Cile nel Cuore, BRESCIA.- Mostra per la Spagna libera, BRESCIA.- Mostra per la Spagna libera, BOLOGNA.- Casa del Popolo «E. Natali», BRESCIA.- Centro Internazionale d'Arte, BARI.- Sale Comunali, TRAVA- GLIATO.- Salone delle Terme, BOARIO TERME.- Scuoli Comunali, CEVO.- Circolo Gramsci, CEDE- GOLO.- Sale Comunali, DARFO.- Circolo ARCI, RODENGOS-SAIANO.- Sale Comunali, MALONNO.- Biblioteca Comunali, MANERBIO.- Sale Comunali, REZZATO.
- 1976 Plàstica-76, Banc d'Alacant, ALACANT.- Trazos-2, Expo. col·lectiva permanencies, diset artistes, SANTANDER.- Fons d'Art, Fundació Joan Miró, BARCELONA.- Fons d'Art, mostra itinerant (Diari Avui) PAISOS CATALANS.- Els altres 75 anys de pintura valenciana, primera mostra; Galeries: Temps, Val i 30 i Punto, VALENCIA.- Mostra itinerant, Els altres 75 anys, PAIS VALENCIA.- Ho- menatge dels Pobles d'Espanya a Miquel Hernández, mostra itinerant i diversos actes arreu de l'Estat Espanyol.- Fontana d'Or, Fons d'Art, GIRONA.- Galeria 11, col·lectiva inaugural, ALA- CANT.- Art Lanuza, col·lectiva inaugural, ALTEA.- Art Lanuza, col·lectiva, POLOP.- 3.ª Exposició Nacional d'Art, Palau de l'Ajuntament, VILLENA.- Retrospectiva 1975-76, Trazos-2, SANTAN- DER.- Expo. de Serigrafia, Aiguafont, Sala Lau, VILLENA.- Homenatge a Rafael Alberti, Galeries: Adrià, Dau al Set, Eude, Gaspar, 42 i Maeght, BARCELONA.- Exposició Homenatge a Miquel Her- nández, Sala Agora, MADRID.- Galeria Aritz, Errealitate-Baten Kronikak, BILBAO.- Selecció d'o- bres gràfiques, mostra col·lectiva, Galeria Juana Mordó, MADRID.
- Galleria d'Arte «Settant», GALLARATE.- Sale Comunali, MALCESINE.- Circolo Culturale CSEP, S. STINO DI LIVENZA.- Galleria Kursaal, IESOLO LIDO.
- 1977 «Wo Unterdrückung Herrscht, Wächst der Widerstand», Ortsgruppe der VSK Köln, COLONIA (Ale- many).- Pintors actuals alcoians, Sala Art-Alcoi, inaugural, ALCOI.- XIV Saló de Marc, (d'artistes premiats) Galeria d'Art Ribera, VALENCIA.- Homenatge a Hernández, Université St. Etienne, ST. ETIENNE (França).- Université Tours, TOURS (França).- Galeria Crida, ALCOI.- Galeria Aritz, BIL- BAO.- Art Valencià d'Avanguardia, BENIDORM.- Galeria 11, ALACANT.- Trazos-2, SANTANDER.- Col·lectiva d'Estiu, Galeria 11, ALACANT.- Festa Popular, ALTEA.- Club Amics Unesco, ALCOI.- Amics del Sahara, ALACANT.- Festa del PC, MADRID.- Museu Internacional Allende, Mercado La- nuza, SARAGOSSA.- Homenatge a Picasso, MALAGA.- Set Aspects de la Situació de l'Home, ELX.- Artistes Plàstics del País Valencià, ALACANT.- Homenatge Abat Escarré, Palau de la Virrei- na, BARCELONA.- Galleria La Loggia, Comune di Motta di Livenza, MOTTA (Italia).- Gruppo De- nuncia, Mostre itinerants en PORTOGALLO, CUBA, URSS, GERMANIA ORIENTAL.

- 1978 Realisme Social, Galeria Punto, VALENCIA.- Pintors Alcoians, Sala Art-Alcoi, ALCOI.- Sala CAP, ALACANT.- Museu de Granollers, Homenatge Escarré, GRANOLLERS.- Cap Negret, ALTEA.- Casa Municipal de Cultura, ALCOI.- Casa de Colón, Museu Int. Allende, LAS PALMAS.- Castillo de la Luz, LANZAROTE.- Colegio de Arquitectos de Canarias, TENERIFE.- La Ciudadela, PAMPLONA.- Museu Int. Allende, GRANADA.- Museu Int. Allende, EIVISSA.- Museu Int. Allende, MALAGA.- Casa de Cultura, Sala Roc, Homenatge Escarré, Valls.- Sala Fontana d'Or, Homenatge Escarré, GIRONA.- Galeria La Fona, OLIVA.- La Premsa, Galeries: Yerba, Chis, Zero, Acto, Villacis, MURCIA.- Ateneu de Denia, DENIA.- Pro Club Unesco, Sala CAAM, ALACANT.- Sala Lau, VILLENA.- Expo. Homenatge Abat Escarré, MANRESA.- Museu Provincial Tèxtil, Homenatge Escarré, TERRASSA.- Miniatures, La Fona, OLIVA.- Permanències, Galeria 11, ALACANT.- Panorama-78, Museu de Arte Contemporáneo, MADRID.- Palau Municipal, VILLENA.- Fidelitat a un poble Homenatge Escarré, SABADELL.- Mostra d'Art del País Valencià, Conselleria de Cultura, Hort del Xocolater, ELX.- Caixa d'Estalvis, SAGUNT.- Ajuntament, MONOVER.- Torreó Bernard, BENICASSIM.- Ajuntament Vell, Yatova.- Sala de l'Escola, ALMUSSAFES.- Ateneu Cultural, CARLET.- Cercle Setabense, XATIVA.- Ajuntament, SILLA.- Sala d'Art, VALL D'UXO.- Aula de Cultura, ALCUDIA DE CRESPINS.- Grup Escolar, VILLAR DEL ARZOBISPO.- Aula de Cultura, BENIGANIM.- Caixa d'Estalvis, XABIA.- Museu Municipal, MONTCADA.- Barri Torrefiel, VALENCIA.- Museu Històric, Museu de la Resistència S. Allende, VALENCIA.- Sala Spectrum, Expo. Anti-imperialista, SARAGOSSA.- Festa Sant Joan, ALTEA.- Petits Formats, Galeria 11, ALACANT.- Sala d'Art Caniò, ALCOI.
- 1979 Palazzo delle Manifestazione, Mostra Permanente Internazionale, SALSSOMAGGIORE (Italia)- Projecte Secanos, LORCA.- Museu Popular d'Art Contemporani, VALENCIA.- Art Gràfic Valenciac, Canigó, ALCOI.- Setmana Cultural del P.V., PARIS.- Fi de temporada, Sala Canigó, ALCOI.- Fira de l'Art, ELX.- Palau Municipal, VILLENA.- Expo. Anti-imperialista, VALENCIA.- Avantguarda Plàstica del País Valencià, BENIDORM.- Homenatge Adrià Carrillo, ALCOI.- Cau d'Art, ELX.- Homenatge Machado, CULLERA.- Sala Goya, Expo. Anti-imperialista, SARAGOSSA.- Club Unesco, Expo. Anti-imperialista, MADRID.- Palau Virreina, Expo. Anti-imperialista, BARCELONA.- Petit Format, Galeria Canem, CASTELLO.- Artistes Contemporanis, Galeria Arrabal, CALLOSA.- Expo. Miniatures, La Fona, OLIVA.
Primera Setmana Cultural d'Altea, ALTEA.
- 1980 II Mostra Permanente, Pinacoteca d'Arte Antica a Moderna, SALSSOMAGGIORE (Italia).- Amnesty International, Sala Parpalló, VALENCIA.- Investigació en la Plàstica Alacantina, La Caixa, Institut IEA, ALACANT.- Tretze Artistes del País Valencià, Sala Municipal, LA VALL DE TAVERNES.- Temporada 79-80, Galeria 11, ALACANT.- Avantguarda Plàstica del País Valencià, Galeria Art-Lanuza, ALTEA.- Art Seriat, Festes d'Agost, ELX.- Expo. Artistes Contemporanis, Galeria Arrabal, CALLOSA D'EN SARRIA.- Expo. Anti-imperialista a; La Corrala, MADRID.- AAVV, IRUN.- AAVV, TEROL.- Facultat d'Econòmiques, MADRID.- AAVV Peñuelas, MADRID.- Ajuntament, GAVA.- Escola d'Estiu Rosa Sensat, Universitat de Ballaterra, BARCELONA.- Ajuntament, SANTA COLOMA GRAMINET.- AAVV, ASPLUGUES.- Collectiu Artistes, SANT ANDREU.- Institut Jovellanos, Astúries, GIRONA.- Institut Vell, Sala Fidel Aguilar, GIRONA.- Casa de Cultura, CORNELLA DE LLOBREGAT.- Sala de Belles Arts, SABADELL.- Cooperativa, SABADELL.- AAVV, HOSPITALET.- Segona'mostra, Palau Virreina, BARCELONA.- Ajuntament, S. M. BARTBENA.- Sant Jordi, BARCELONA.- Ajuntament de Pala, MADRID.- Un segle de Cultura Catalana, Palau Velázquez, Ministeri de Cultura, MADRID.- Fira d'Art, Sala Canigó, ALCOI.- 1.ª Mostra de Pintures, barri Torrefiel, Casa del Poble, VALENCIA.- Petits formats, Galeria 11, ALACANT.- Fira de l'Art, Caixa Rural de Sax, MONOVER.- Homenatge a Cubells, la Caixa, ALACANT.- 150 Artistes per i Lavoratori Fiat, Palazzo Lascari, TORINO (Italia).- Galeria Arte al Dia, Trajectòries-80, PARIS (França).
- 1981 Spanish Institut, Trajectòries-80, LONDRES (Anglaterra).- Vuit Gravadors Valencians, Sala d'Art Canigó, ALCOI.- Mostra Cultural del País Valencià, Ajuntament d'Alcoi, ALCOI.- Contemporary Spanish Art, The Hugh Gallery and Municipal Gallery of Modern Art, DUBLIN (Irlanda).- Trajectòries-80, Spanish Institut, MUNICH (Alemanya).- Art-81, Fira Internacional de Mostres, BARCELONA.- Premiere Convergence Jeune Expression, Hall International, Parc Floral, PARIS (França).- Collectiva d'Art, Galeria Montgó, DENIA.- Mostra Pro-Monument Martirs de la Libertat, ALACANT.- Amnesty International, MADRID.- Spanisches Kulturinstitut Wien, Trajectòries-80, VIENA (Austria).- La Fira, homenatge a Picasso, MONOVER.- «Mostra Art-Paper», ALCOI.- Sala CAP, Ajuntament, MURO.- Ajuntament, ALGEMESI.- Ajuntament, ONTINYENT.- Ajuntament, PICANYA.- Ajuntament, SANTA POLA.- Palau Comtal, COCENTAINA.- Museu d'Art, ELX.- Ajuntament, AIGUES DE BUSOT.- Ajuntament, SAX.- Ajuntament, SEDAVI.- Ajuntament, BETX.- Setmana Cultural PV, Ajuntament, ALACANT.- Ajuntament, RIBAROJA.- Sala de l'Ajuntament, LA VALL DE TAVERNES.- Ajuntament, MASSANASSA.- Caixa CAP, MUTXAMEL.- Caixa de la CAP, SANT JOAN.- Ajuntament, PUÇOL.- Ajuntament, BENIGANIM.- Trajectòries-80, Institut d'Espanya, NAPLES (Italia).
- 1982 Institut Reina Sofia, Trajectòries-80, ATENAS (Grecia).- Galeria d'Art «Levni», Trajectòries-80, ANKARA (Turquia).- Artesder-82, Mostra Internacional d'Art Gràfic, BILBAO.- Alcoi en defensa de la cultura, la Caixa, ALCOI.- Centre Cultural «Atartük», Trajectòries-80, ESTAMBUL (Turquia).- 40 Years of Spanish Art, Jordan National Gallery of Fine Arts, AMMAN (Jordània).- Fons d'Art del IEA, la Caixa, ALCOI.- La Figuració, Sala Ministeri de Cultura, ALACANT.- Dibuixos i Gravats, Ministeri de Cultura, ALACANT.- «Mostra Art-Paper» a; Sala Amics de la Cultura, NOVELDA.- Ajuntament, ROCAFORT.- Caixa d'Estalvis Provincial, PEDREGUER.- Sala de la CAP, BENIDORM.- Sala de la CAP, ALTEA.- Ajuntament, MONOVER.- Sala Inescop, ELDA.- Palau Municipal, GANDIA.- Centre Cultural Castellut, CASTALLA.- Sala Ajuntament, VILLENA.- «Bhiresri Institute of Modern Art», Trajectòries-80, BANGKOK (Thailàndia).- Spanish Embassy, Trajectòries-80, SEUL (Corea Sur).- University of Toronto, Art Català Contemporani, TORONTO (Canadà).- Expocultura, Palau Congresos, BARCELONA.- Boston Public Library, Setmana d'Art Català, BOSTON (USA).- Trajectòries-80, Consell Indi de Relacions Culturals, NUEVA DELHI (India).- Spanish Institut, Trajectòries-80, CANBERRA (Austràlia).

MUSEUS

- Museu d'Art Modern de Barcelona, BARCELONA.
Museu de Arte Contemporáneo de Bilbao, BILBAO.
Museu Municipal de Mataró, MATARÓ.
Museum Oldham, LANCASHIRE (England).
North Chadderton Modern School, LANCS (England).
Museu d'Art Contemporani de Vila-Famés, VILA-FAMES (Castelló).
Museu Palau de la Diputació d'Alacant, ALACANT.
Collection NMS Tiptoe, LONDON (England).
Comune di Parigi, MILANO (Italia).
Museu de Pintura «Azorín», MONOVER.
Museo de Arte Contemporáneo de León, LEÓN.
Comune di Pesaro, PESARO (Italia).
Musei d'Arte Moderna di Sassoferato, SASSOFERRATO (Italia).
Museo de Arte (Palacio Provincial), MÁLAGA.
Museu d'Art Contemporani d'Eivissa, EIVISSA (Illes Balears).
Casa Municipal de Cultura i Ajuntament d'Alcoi, ALCOI.
Museo de Arte Moderno del Altoaragón, HUESCA.
Musée d'Art a Lódz, LODZ (Polònia).
Museo Nacional da Arte Moderna, LA HABANA (Cuba).
Museo de Arte Contemporáneo de Sevilla, SEVILLA.
Musée d'Art Slovenj Gradec, SLOVENIE (Iugoslavia).
Muzeum Narodowe w Kraków, CRACOVIA (Polònia).
Museo de Arte Contemporáneo de Lanzarote, LANZAROTE (Illes Canàries).
National Museum in Bytom, BYTOM (Polònia).
Museu International de la Resistència Salvador Allende (Itinerant).
Palazzo della Manifestazioni, Accademia delle Arti e del Lavoro, SALSSOMAGGIORE (Italia).
Museu Int. Escarré, Minories Ètniques i Nacionals, CATALUNYA NORD (França).
Fundació Miró, Fons d'Art «Avui», BARCELONA.
Museu d'Art Contemporàni d'Elx, ELX.
Museu d'Art Contemporani dels Països Catalans, BANYOLES (Girona).
Museu de Tenerife, Fons d'Art ACA, TENERIFE (Illes Canàries).

Colaboradors

Escriu: Romà de la Calle / Traduccions: Vicent Vicedo, Alicia Payá, Adolf Gisbert, Sofia Bofill, Paul Lau / Impressió: Gràfiques el Cid, Industrial, Diaz / Encuadernació: Sempere / Cartrons: Ribelles / Caixes fusta: Baldó / Muntatge: Carme Botella / Disseny: A. Miró / Tiratge gravats: Solbes, Sempere / Taller: Sopalmo.

Sigmund Freud
Mostra d'aiguaforts d'Antoni Miró
Palacio de Congresos
Juliol 24 - 29, 1983 - Madrid
Amb motiu del 33è Congrés Internacional de Psicoanàlisi

33º CONGRESO INTERNACIONAL DE PSICOANALISIS
33rd INTERNATIONAL PSYCHO-ANALYTICAL CONGRESS
33º CONGRES INTERNATIONAL DE PSYCHANALYSE
33 INTERNATIONALEN PSYCHOANALYTISCHEN KONGRESS